

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Marc O'Polo International GmbH (Stephanskirchen, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 19.11.2009 asiassa R 1666/2008-4 tekemä päätös on kumottava

— SMHV on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: housuntaskussa olevaa "e" -kirjainta esittävä kuviomerkki luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 5 089 859)

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Marc O'Polo International GmbH

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: erityisesti saksalainen, kirjainta "e" esittävä kuviomerkki nro 30 303 672 luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: asetuksen N:o 207/2009 ⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 27.1.2010 — CECA v. komissio

(Asia T-24/10)

(2010/C 100/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: CECA SA (La Garenne Colombes, Ranska) (edustajat: barrister J. Joshua ja asianajaja E. Aliende Rodríguez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 11.11.2009 tehdyn komission päätöksen K(2009) 8682 1 artiklan 1 ja 2 kohta siltä osin kuin ne koskevat kantajaa ja joka tapauksessa on kumottava 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin siinä todetaan, että kantaja osallistui kilpailusääntöjen rikkomiseen tinastabilisaattorien alalla 16.3.1994–31.3.1996

— on kumottava kantajalle 2 artiklassa määrätty sakot

— jos unionin yleinen tuomioistuin ei kumoja sakkoja kokonaisuudessaan, sen on täyttä harkintavaltaansa käyttäen alennettava huomattavasti niiden määrää

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tällä kanteella vaaditaan kumottavaksi asiassa COMP/38.589 — Lämpöstabilisaattorit 11.11.2009 tehty komission päätös, jossa todetaan kantajan osallistuneen kahteen erilliseen EY 81 artiklan (josta on tullut SEUT 101 artikla) rikkomiseen, joista ensimmäinen koskee tinastabilisaattorien alaa ja toinen ESBO:n alaa, ja määrätään sakko kummankin tuotteen osalta.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat oikeudelliset perusteet:

Ensinnäkin väitetään, että jos asetuksen (EY) N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 25 artiklaa sovelletaan asianmukaisesti, asiassa Akzo pidetty oikeudenkäyntimenettely ⁽²⁾ ei katkaissut vanhentumisajan kulu- mista ja että komission toimivalta määrätä sakkoja oli vanhentunut kummankin rikkomisen osalta kymmenen vuoden pituista

”kahta vanhentumisaikaa” koskevan säännön nojalla. Kantajan mukaan komissio teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että ajanjakso, jonka asiassa Akzo pidetty oikeudenkäyntimenettely oli vireillä unionin yleisessä tuomioistuimessa, katkaisi vanhentumisaikojen kulumisen, ja komissio katsoi virheellisesti, että edellä mainitun asetuksen 25 artiklan 5 kohdassa säädettyä kymmenen vuoden vanhentumisaikaa voidaan pidentää tässä asiassa.

Kantaja väittää toiseksi, että komissio ei ole osoittanut mitään oikeutettua intressiä todeta rikkomisia, joiden osalta sillä ei ollut toimivaltaa määrätä sakkoja. Kantajan mukaan nimittäin asetuksen (EY) N:o 1/2003 7 artiklassa annetaan komissiolle mahdollisuus todeta rikkominen, jos se ei määrää sakkoa, mikäli osoitetaan, että komissiolla on oikeutettu intressi.

Kolmanneksi ja kahdesta ensimmäisestä kanneperusteesta riippumatta kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohtaan sisältyvän toteamuksen, jonka mukaan kantaja osallistui kilpailusääntöjen rikkomiseen tinastabilisaattorien alalla 16.3.1994–31.3.1996, ja kantaja väittää, että komissio ei ole osoittanut mitään oikeutettua intressiä tehdä tällaista toteamusta.

Kantaja katsoo neljänneksi, että mikäli unionin yleinen tuomioistuin ei kumoa sakkoja kokonaisuudessaan, komissio ei ole osoittanut rikkomisen jatkuneen 23.2.1999 jälkeen, joten toisesta kartelliajanjaksosta määrätyn sakon määrää on alennettava vastaamaan rikkomisten lyhyempää kestoa.

(¹) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1)

(²) Yhdistetyt asiat T-125/03 ja T-253/03, Akzo Nobel Chemicals ja Akcros Chemicals vastaan komissio, tuomio 17.9.2007 (Kok., s. II-3523)

Kanne 27.1.2010 — BASF Specialty Chemicals ja BASF Lampertheim v. komissio

(Asia T-25/10)

(2010/C 100/68)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: BASF Specialty Chemicals Holding GmbH (Basel, Sveitsi) ja BASF Lampertheim GmbH (Lampertheim, Saksa) (edustajat: asianajajat F. Montag ja T. Wilson)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Komission 11.11.2009 tekemän päätöksen 2009 K(2009) 8682 lopullinen (asia COMP/38589 — Lämpöstabilisaattorit) 1 artiklan 1 kohdan q alakohta ja 2 kohdan q alakohta on kumottava BASF Specialty Chemicals Holding GmbH:ta koskevilta osiltaan ja sen 1 artiklan 1 kohdan r alakohta sekä 2 kohdan r alakohta on kumottava BASF Lampertheim GmbH:ta koskevilta osiltaan, ja sen 2 artiklan 15 ja 36 kohta on kumottava kantajia koskevilta osiltaan

— Toissijaisesti kantajille päätöksen 2 artiklan 15 ja 36 kohdassa määrätty sakot on alennettava kohtuulliseen määrään

— komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat riitauttavat komission 11.11.2009 tekemän päätöksen 2009 K(2009) 8682 lopullinen asiassa COMP/38589 — Lämpöstabilisaattorit. Riidanalaisessa päätöksessä niille, kuten eräille muille yrityksillekin, määrättiin sakot EY 81 artiklan ja 1.1.1994 lähtien ETA 53 artiklan rikkomisesta. Komission mukaan kantajat olivat osallistuneet useisiin kartelleihin ja/tai yhdenmukais-tettuihin menettelytapoihin tinastabilisaattoreiden ja ESBO/este-reiden alalla Euroopan talousalueella. Ne olivat näissä kartelleissa vahvistaneet hintoja, jakaneet markkinoita myöntämällä myyntikiintiöitä, jakaneet keskenään asiakkaita ja vaihtaneet arkaluotoisia tietoja etenkin asiakkaista, tuotannosta ja myynnistä.

Kantajat vetoavat kanteensa tueksi kolmeen perusteeseen.

Ensinnäkin ne väittävät asetuksen (EY) N:o 1/2003 (¹) 25 artiklaa rikutun, sillä vastaajan oikeus määrätä sakkoja kantajille oli vanhentunut. Toisin kuin komissio väittää, kantajat katsovat, että asetuksen (EY) N:o 1/2003 25 artiklan 6 kohdan säännöksiä ei voida soveltaa niihin.

Toiseksi kantajat väittävät, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan SEUT 101 artiklan 1 kohtaa yhdessä asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdan kanssa, sillä BASF Specialty Chemicals Holding GmbH:n rikkomuksia ei voida lukea viimeksi mainitun syyksi, joten sille ei näin ollen olisi pitänyt määrätä sakkoa. Kantajat väittävät tältä osin myös, että komissio on näin rikkonut asetuksen (EY) N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohtaa BASF Lampertheimille määrätyn sakon määrää vahvistaessaan, sillä laskettaessa sakon enimmäismäärää, joka ei saa ylittää 10 prosenttia kokonaisliikevaihdosta, niiltä ajanjaksoilta, joilta BASF Specialty Chemicals ei ollut vastuussa, huomioon olisi pitänyt ottaa yksinomaan BASF Lampertheimin kokonaisliikevaihto.